

Erhan Başyurt yazdı
**'Başkanlığa 'evet'
çıkarsa terör biter'
ne demek?**

04

Adem Yavuz Arslan yazdı
Dejavu

06

TR724

25 OCAK 2017 ÇARŞAMBA

WWW.TR724.COM — @TR724COM

GÜNLÜK E-GAZETE — SAYI: 87

Çarpmaya hazır ol **Türkiye'm!**

Aylardır, yıllardır yaptıkları bütün kara propagandayı bütün kirli iftiraları bitiren bir 30 saniye idi o. Terör örgütüymüş öyle mi! Sizden ala terör örgütü mü var memlekette? O kısacık video neyi gösteri-

yor biliyor musunuz? Sizin yaptığınız iddia edilen her şeyi ile ispatlanamayan, mağdurların sevdikleri insanlar için sustukları, içlerine attıkları bütün zulümlerin birer birer gerçek olduğunu gösteriyor o 30 saniye.

Barbaros J. Kartal'ın yorumu 2 ve 3'te

Hasan Cücük'ün dosyası
Avrupa aşırı sağının ilham kaynağı:
Pia Kjaersgaard

10

Serdar Efeoğlu yazdı
Toplumunu militerleştirmenin bir yolu olarak
paramiliter yapılar

12

BARBAROS J. KARTAL

BarbarosKartal@Tr724.com

Çarpmaya hazır ol Türkiye'm!

Haberi görünce hemen videosuna tıklayamadım. Elim gitmedi. Haberin metnini okumak paramparça etmeye yetti bile. Bir de üstüne yavruların hıçkırıklarıyla karşılaşmaktan kaçtım. Hapisteki babalarını ziyarete gittikleri Sincan Cezaevi'nde bu kez de anneleri gözaltına alınmış, cezaevi otoparkında yapayalnız, çaresiz, gözü yaşlı kalakalmışlardı. Babaları gidince belki tutundukları tek dal olan annelerini de koparmışlardı onlardan. Ne yapacaklardı bundan sonra? Kim bilir kimler arkasını dönmüştü akrabalarından? Evlerinden çıkmayan vefasız komşuları belki korkudan sırt çevirmişti. Zerre kötülüklerine rastlamadıkları anne ve babalarını, hangi dost bildikleri, terörist diye ihbar etmişti acaba?

Sonunda dayanamadım açtım videoyu. Gazeteci olunca bu tür haberlere karşı kalbiniz katılaşır. Ameliyatta kesen biçen doktor gibi yabancılaşıyorsunuz hadiselere. Ama o kısa minik video en kalbi katılmış insanı bile düşünmeye sevk edecek kadar hüznüydü. O miniklerin hıçkırıkları birer kurşun gibi işliyordu insanın içine. Hele down sendromlu yavrunun ne olduğunu anlamaya çalışan ama en çok şeyi anlatan bakışları yok mu?

'BU İŞ BİTTİ'

"İyi ki izlemişim dedim" videoyu. İyi ki izlemişim. Çok sübjektif gelebilir sizlere ama gerçek hissim budur. Videoyu izleyince "bu iş bitti" dedim içimden. İmanım arttı. Bizleri mazlumların yanında her türlü bedeline rağmen zalimlerin karşısında yerleştiren Allah'a şükürler olsun. Şimdi oturup bu zalim rejimin yaptıklarını nasıl meşru gösteririz diye olmadık hikâyeler, illüzyonlar üretmeye çalışan; "ama cemaat..." diye başlayıp "Fetö davası böyle böyle sulanıyor azizim" diye kapkara yazılar kaleme almaktan bizi koruyan Allaha şükürler olsun dedim.

Aylardır, yıllardır yaptıkları bütün kara propagandayı bütün kirli iftiraları bitiren bir 30 saniye idi o. Terör örgütü mü var memlekette? O kısacık video neyi gösteriyor biliyor musunuz? Sizin yaptığınız iddia edilen her şeyi ile ispatlanamayan, mağdurların sevdikleri insanlar için sustukları, içleri-

Zerre kötülüklerine rastlamadıkları anne ve babalarını, hangi dost bildikleri, terörist diye ihbar etmişti acaba?

ne attıkları bütün zulümlerin birer birer gerçek olduğunu gösteriyor o 30 saniye.

Cezaevinde öldürdüğünüz, işkence yaptığınız, haksız yere hapse attığınız, yaşına başına bakmadan kelepçeleyip günlerce zulüm ettiğiniz insanları hatırlatıyor... Bütün hayatları boyunca hayır işleri ile uğraşan masum kadınları, kızları kelepçeleyip götürdüğünüz fotoğraflar ete kemiğe bürünüyor siz zulüm ettikçe.

HELAL OLSUN SANA ÇOCUK

Şimdi oturup psikolojik harp masalarınızda bu tür görüntülerin yaşanmaması için çareler düşünüyorsunuz. Yaptığınız zulümden vazgeçmek yerine nasıl sızmasın derdine düşeceksiniz. Bu tür olayları unutturmak için başka olaylar peşinde koşacaksınız. 15 Temmuz'un kullanım süresi doldu çünkü. Biraz boş bıraktığınızda konuşulacaklar bunlar çünkü. Öyle ses çıkarmalısınız ki mazlumların inlemeleri duyulmasın.

O videoyu çeken ağabey. Helal olsun sana çocuk. O en acılı anda annesiz ve babasız kaldığın anda tarihe öyle bir doküman bıraktın ki, mahşere kadar unutulmayacak. Yarın, bugünlerin tarihi yazıldığında en başa konacak belgeyi çektin. İleride bu yapılanlar öyle bir yekûn tutacak öyle bir dosya olacak ki bir daha kim Hizmet'in ağzını adına alsın, bin kere düşünecek. Şimdinin psikolojisi ile sanki zahirde kaybediş algısı ile anlaşılabilen şeyler ileride birer birer vesika olarak bütün dünyanın önünde olacak. Bütün hukuksuzları bütün zulümleri bir bir kaydetmek ne kadar önemliymiş o zaman anlayacağız.

“Yazıyoruz, çiziyoruz ne anlamı var ki” demeden, durmadan gerçekleri anlatmaya devam etmek lazım. Bugünler gelip geçtiğinde ne olmuştu denildiğinde bir tanesi bile atlanmıyorsa yuh olsun bize.

GÖZYAŞLARI İLE MUHATAP SINIZ ARTIK

Bizler, sizlerin ne kadar büyük hırsız ve sahtekâr olduğunuzu, saltanatınızdan başka bir şey düşünmediğinizi, beslediğiniz adamların ulufeler devam etsin diye her türlü maskaralıkları yaptığını anlatıp insanlara inandıramadık ya da işlerine gelmedi ama ağlattığınız çocuklar sizin hakkınızdan gelecek. Onların gözyaşları ile muhatapsiniz artık. Sadece bu çocuklar değil annesiz babasız bıraktığınız bütün çocuklar. Meydanlarda annesini yuhalattıklarınız da. Kahrolası iktidarınız de-

vam etsin diye meydanlarda ölümüne sebep olduğunuz insanların çocukları da yarın öbür gün katılacak size bela okuyanlara. Hayatlarını karrattığınız Suriyeli çocuklar da, Aylan bebek de bulacak sizi.

Bu olaylar Filistin'de olsa üzerine külliyat yazacak İslamcı tayfa neredesiniz? “Çok üzücü görüntülerdi be Reis. Sana rağmen bunlar nasıl oluyor” türünden samimiyetsiz ağlak yazılar bekliyorum sizlerden. Bu görüntüler oluşturun diye tutuklanmaların bilhassa Cemaat tarafından yapıldığını anlatan iğrenç yazılar da.

Bu kadar zulüm yaşanırken sessizliğini koruyan insanlar. Zulüm ile kimse abad olmuyor, olmayacak. Bu kadar işkence ve zalimlik cezasız da kalmayacak. Kim bu zalimlere ses edemiyorsa, kalbinden bile buğz edemiyorsa bu zalimlerin ortağıdır. Ülkenin başına gelmiş geleceği kadar ama zulüm hala devam ediyorsa bunlar iyi günler Türkiye'm. Bunu bilesin...

NOT 1:

26 Temmuz'da İstanbul'da karı-koca iki hâkimin gözaltına alınması üzerine nöbetçi mahkeme “şüphelilerin birbirleri ile evli olduklarına ve 2 tane yaşı küçük çocuklarının bulunduğu, her iki şüphelinin tutuklanması halinde çocukların bakımı, eğitimi ve gelecekleri açısından telafisi imkânsız mağduriyetlere sebebiyet” vereceğine hükmederek anneyi tutuksuz yargılamak üzere serbest bırakmıştı. Bu emsal kararın bir an önce burada da uygulanması gerekiyor.

NOT 2:

O 30 saniyelik videoyu Twitter adresinden paylaşarak bütün Türkiye'ye duyuran, habercilerin haber yapmasını sağlayan CHP milletvekili Mahmut Tanal, takdir ve teşekkürü hak ediyor.

NOT 3:

Ne yapabiliriz diye sızlanırken gazeteci Mahir Zeynalov örnek bir davranışta bulundu ve çok kullanılan uluslararası bir sistemle internet üzerinden bir yardım kampanyası başlattı. İmkânı olan herkesi az çok demeden meblağ ne olur neye ulaşırsa ulaşınsın o hıçkırıkların duyulduğunu göstermesi açısından katkıda bulunmaya çağırıyorum. Aşağıda yardım linkine ulaşabilirsiniz:

[HTTPS://WWW.GENEROSITY.COM/EMERGEN-CIES-FUNDRAISING/HELP-KIDS-LEFT-BEHIND](https://www.generosity.com/emergencies-fundraising/help-kids-left-behind)

Türkiye’de sistem değişti diye terör neden bit-sin? Terörün hedefi sistemi değiştirmek mi? Ya da birileri kanlı terör saldırılarını sistemi değiştirmek için “hedefe götüren her yol meş-rudur” mantığı ile mi yaptırıyor?

‘Başkanlığa ‘evet’ çıkarsa terör biter’ **NE DEMEK?**

ERHAN BAŞYURT | ErhanBasyurt@Tr724.com

Başbakan Yardımcısı ve Hükümet Sözcüsü **Numan Kurtulmuş**, Anadolu Ajansı’na ver-diği röportajda şöyle diyor:

“Bu yeni bir süreç. Türkiye 2015’in Tem-muz ayından bu yana artarak bir terör sal-dırısıyla karşı karşıya. Suikastlar, canlı bombalar devam edebilir. Referandumda evet oyundan sonra bu terör örgütlerinin hiçbir sesi çıkmayacak hale gelirler’.”

Bu sözler ne anlama geliyor?

7 Haziran 2015’te AKP, tek başına iktidara gelebilecek çoğunluğu elde edememiş ama CHP’yi oyalayıp MHP’nin de desteğiyle kol-tuğu devretmeden ülkeyi 5 ay içerisinde er-ken seçime götürmüştü.

Bakan Kurtulmuş’un işaret ettiği terör saldı-rıları da işte bu dönemde seçimlerin hemen ardından Temmuz 2015’te başlamış ve Ka-sım 2015 erken genel seçimlerinde AKP ye-niden tek başına iktidara gelmişti.

Sonrasında yaşananlar herkesçe malum, hukuksuzluklar hukuksuzlukları izledi, kimin yaptığı halen belli olmayan bir cuntanın darbe girişimi sonrasında, AKP ‘sivil darbe’ gerçekleştirdi.

Yüzbinlerce insan kamudan atıldı, TSK’da tarihin en büyük tasfiyesi yapıldı, OHAL çı-karıldı, medya kuruluşları kapatıldı, mu-haliflerin mallarına keyfi şekilde el konul-du, özel üniversiteler ve özel okullar kapa-tıldı ve en sonunda yine MHP’nin desteği ile ‘başkanlık’ sistemin geçiş kararı verildi.

Tüm bu süreçler boyunca terör saldırıları ar-tarak sürdü.

Binin üzerinde insanımızı teröre kurban ver-dik.

İstanbul’da, Ankara’da, Gaziantep’te, Kayseri’de, İzmir’de ülkenin değişik bölge-lerinde onlarca saldırı gerçekleştirildi.

Kurtulmuş açıkça diyor ki; **“Temmuz 2015’te başlayan terör saldırıları Nisan 2017’de referandumdan ‘evet’ çıkmasının ardından bitecek”.**

Neden? Terör örgütleri ‘başkanlık’ siste-mini mi istiyor? Terörün hedefi Türkiye’ye başkanlık sistemini mi getirmektir?

Bu sözler insanın aklına ister istemez 12 Mart darbesine hazırlamak için **'Mısır patlatır gibi bomba patlattıranlar'** ile 12 Eylül darbesi için şartları olgunlaştırmak için **'sağ-sol kutuplaşması üzerinden ülkeyi kan gölüne çevirenleri'** getiriyor...

12 Eylül darbesinin ardından da terör saldırıları **'bıçak'** gibi kesilmişti.

Kurtulmuş, müthiş bir öngöründe ya da sosyal medyada çoklarının ifade ettiği gibi **'itirafta'** bulunuyor ve referandumda 'evet' çıkması halinde terör saldırıları sürecinin son bulacağını ilan ediyor...

Aslında benzer tartışmalı bir öngörü de Mart 2015'te yani AKP'nin tek başına iktidar olacak çoğunluğu elde edemediği Haziran 2015 seçimlerinden 3 ay önce **Cumhurbaşkanı Erdoğan** dile getirmişti.

Gaziantep'te meydan konuşmasında başkanlık sistemine geçiş yapmak gerektiğini anlatan Erdoğan sözlerini şöyle sürdürmüştü:

"Bu sistem bize dar geliyor. Bu beden bu gömleğe olmuyor artık. Şu andaki sistem yamalı bohça. Başkanlık sistemi demek yeni anayasa demek... Bu seçimde Türkiye'yi, yeni Türkiye hedeflerini, yeni anayasasına, başkanlık sistemine, çözüm sürecini güçlendirerek kavuşturmak için hazır mıyız? Kardeşlerim, 400 milletvekili verin ve bu iş huzur içinde çözülsün."

7 Haziran 2015 seçimlerinde AKP bırakın Anayasa'yı tek başına değiştirecek 400 vekile erişmeyi, 258 milletvekili ile tek başına iktidar olacak çoğunluğu bile elde edemedi.

Ancak muhalefetin parçalanmışlığı, MHP'nin ayak diremesi ve AKP'nin ayak oyunları sayesinde, 12 farklı hükümet alternatifi olduğu halde hükümet kurulamadı ve erken seçime gidildi.

'400 milletvekilini verin ve bu iş huzur içinde çözülsün' diyen Erdoğan'ın sözleri, genel seçimlerin ardından Temmuz ayında patlak veren terör saldırılarıyla çok tartışılmıştı.

Terör saldırılarının gölgesinde gerçekleşen 1 Kasım 2015'teki erken genel seçimlerinden AKP, 317 vekil ile birinci çıktı. Tek başına hükümet kuracak çoğunluğu yeniden elde etti, ancak tek başına anayasayı değiştirecek 367 çoğunluğa (400 vekile) erişemedi.

Ancak MHP'nin desteğinin sağlanmasının ardından başkanlık sistemini referanduma götürebilecek 330 vekil sayısının üzerine çıkılabildi.

Şimdi Nisan ayında referanduma gidilecek...

Madem **'evet'** çıkarsa terör saldırıları bitecek, siyasilerin yukarıdaki tarihi öngörülerinin ışığında insanın aklına şu soru geliyor:

Başkanlık sistemi ile yönetilen birçok ülkede terör saldırıları da terör örgütleri de var. Türkiye'de sistem değişti diye terör neden bitsin? Terörün hedefi sistemi değiştirmek mi? Ya da birileri kanlı terör saldırılarını sistemi değiştirmek için "hedefe götüren her yol meşrudur" mantığı ile mi yaptırıyor?

ADEM YAVUZ ARSLAN

AdemYavuz@Tr724.com | @ademyarlan

Kampanya süresince doğrudan gazetecilerle polemige giren, köklü medya kuruluşlarını hedefe koyan Trump, yemin töreninden sonra da medyayla savaşını sürdürdü.

'Dejavu' Fransızca bir kelime ve 'yaşanılan bir olayı daha önceden yaşama veya görülen bir yeri daha önceden görmüş olma duygusu' demek.

ABD'nin 45.Başkanı **Donald Trump'un seçim kampanyası** ve **yemin törenini** izlerken 'Dejavu' halindedim. Özellikle de **Başkan Trump'ın gazetecilerle olan ilişkileri bağlamında.**

Kampanya süresince doğrudan gazetecilerle polemige giren, **köklü medya kuruluşlarını hedefe koyan Trump**, yemin töreninden sonra da medyayla savaşını sürdürdü.

Başkanlığının ilk gününde ziyaret ettiği CIA'de de gazetecileri suçlayıcı açıklamalar yaptı.

Her zaman yaptığı gibi 'dishonest media' ifadesini kullandı.

Yılların tecrübeli Beyaz Saray ve Washington muhabirlerini şok eden olay ise Cumartesi akşamüzeri yaşandı. **Beyaz Saray'ın yeni basın sözcüsü Sean Spicer** kameraların karşısına geçti.

Normal şartlarda ilk toplantı pazartesiydi ve **Beyaz Saray'dan yapılan toplantı anonsu başkentte hareketlenmeye yol açmıştı.**

Uzman gazeteciler, **imzalanan bir başkanlık kararname** ya da **radikal bir adımın haberini** beklerken kameraların karşısına geçen **Spicer gazetecileri azarlar bir tonda konuşup adeta fırça attı.**

Trump, **yemin törenindeki kalabalığa dair haberlerden** rahatsız olmuştu. (Demek ki miting kalabalıklarının abartılmasını isteyen sadece bizim siyasiler değilmiş)

5 dakika 30 saniye konuşan Spicer açıkça doğ-

ru olmayan bilgiler de paylaşıp üstüne soru da almayınca **ABD başkentinde 'ne oluyoruz ?' sorusu yüksek sesle sorulmaya başlandı.**

Zorlandıkları muhakkak.

Zira basın özgürlüğü ABD'de çok hassas bir mesele ve '**gazetecilere savaş açan bir başkan**' sıradan bir durum değil.

Biz **Türk gazeteciler için yaşananlar "Daha bu ne ki?"** kıvamında olsa da işaretler **Trump'ın Erdoğan'ın ayak izlerini takip ettiği gibi bir izlenim** veriyor.

Trump'ın **düşmanlarını-rakiplerini şeytanlaştırıp onları komplo teorileri ile yıpratması** Türk gazeteciler ve okurlar için çok '**tanıdık bir durum**'.

Trump'da **Erdoğan gibi popülizm ve milliyetçilikten** besleniyor.

Her iki lider de eleştiriye kapalı ve en küçük bir eleştiriye bile çok sert tepki veriyor. Trump'un Merly Streep'in isminden bile bahsetmeden yaptığı konuşmaya bile verdiği tepki herkesin malumu.

Trump tıpkı Erdoğan gibi ülkede ki kutuplaşmayı körükleyip istismar etme konusunda mahir.

Trump'un konuşmalarını dini motiflerle süslemesi '**seçilmişlik**' vurgusu ise yemin töreninde zirveye çıktı. Öyle ki yemin esnasında başlayan yağmur bile '**Trump'a ilahi destek**' olarak gösterildi.

Bir ara '**Göklerden gelen ilahi bir karar var**' denmesini bekledim ama o kadar ileri gitmediler ya da o anda onu akıl edemediler.

En önemlisi, her ikisi de **ifade özgürlüğüne ve farklılıklara saygı** duymuyor. ABD medyasına göre

Trump 'çok kolay ve sıklıkla yalan söylüyor'.

Trump-Erdoğan benzerliklerinden birisi de **sansür ve 'yandaş medya'** kurma hevesi. Mesela daha görevinin ilk günü yemin törenine katılanlara dair bir tweet'i RT ettiği için **Milli Park Servisi tweet atmaması için 'uyarıldı'**.

Fox TV'nin Trump karşıtı yorumcuları ile sözleşme yenilememesi, Beyaz Saray Sözcüsünün gazetecilere ne tür haberler yapmaları gerektiğini söylemesi, **Beyaz Saray'dan gazetecilerin çıkarılması fikri gibi gündemler** de gösteriyor ki Trump'ın medya ile olan **kavgası bir seçim taktiği** değil.

Dahası Başkan **Trump'ın kendi medyasını kurma çalışmaları ABD medyasının gündeminde.**

Trump-medya savaşı nereye gider kestirmek kolay değil. Çünkü ABD'de güçlü bir medya geleneği var. Üstelik herhangi bir **reklam-ticari kaygısı olmayan 'public' radyolar ve televizyonlar** yaygın.

Gazeteciler de **muhafif bir duruş** sergiliyorlar.

Mesela Beyaz Saray'da ki ilk basın toplantısına dair bir haberin başlığı **"Spicer 5 dakikada 5 yalan söyledi"** şeklindeydi.

ABD'li meslektaşlar bir yandan da **'bu iş nereye gidecek?'** sorusuna cevap arıyorlar.

Erdoğan'ın Türk medyasını bitirmesine şahit olmuş bir gazeteci olarak fikrimi soranlara **"Ben bu filmin sonunu biliyorum. Gazeteciler için iyi bitmiyor"** dedim.

Tabi biz Türk gazetecilerin düştüğü hataya düşüp **"21. yüzyılda yaşıyoruz, bu devirde kimse medyayı kontrol edemez, sansür uygulayamaz"** diyenler de yok değil.

Oysa ki **Francis Fukuyama'nın "Amerikan Demokrasisi Trump için yeterince güçlü mü?"** başlıklı son makalesinde de yazdığı gibi **o çok vurgu yapılan 'güçlü Amerikan kurumları', bizzat o kurumlara meydan okuyan güçlü bir lider tarafından test edilmedi.**

Yani Trump'un nasıl bir başkan olacağı, neler yapacağı bilinmediği gibi medya ile olan kavgasının nereye varacağı belirsiz.

Gelelim meydanlarda gördüklerime.

Hem Trump'ın yemin töreni hem de ertesi gün yapılan protesto gösterilerini yerinde izledim.

Her iki kesimden kişilerle konuştum, meydanları gözlemledim.

Uzun analizler yazılabilir fakat özetle söylemem gerekirse her iki olay da ayrı birer sosyolojik tabanı işaret ediyor.

Trump destekçileri **'Beyaz, milliyetçi, dindar ve yabancıları sevmeyen'** bir kitle. **Neredeyse tek tiptiler.** Siyahî ya da çekik gözlü kimse var mıydı bilmiyorum varsa bile ben rastlamadım.

Erdoğan'ın Türk medyasını bitirmesine şahit olmuş bir gazeteci olarak fikrimi soranlara "Ben bu filmin sonunu biliyorum. Gazeteciler için iyi bitmiyor" dedim.

Trump destekçileri nasıl tek tip ise ertesi gün yapılan **kadın yürüyüşü ve protestolar** da o kadar renkliydi.

Her görüşten, her yaşam tarzından yüz binlerce kişi Washington sokaklarını doldurdu ki meydanların dili olayın basit bir protesto olmadığını deliliydi.

İyi eğitilmiş, duyarlı ve en önemlisi protest bir kitle vardı meydanlarda. Dünya da giderek yükselen **'anti demokratik lider ve yönetim tarzı'na yönelik tepkinin, biriken gazın hafife alınmaması gerektiğini gösteren** bir eylemdi.

Şahsen bu gösteriden alınması gereken dersler olduğu kanaatindeyim.

Mesela organizatörlerden Gloria Steinem, Trump'a hitaben **"Ey Trump, eğer Müslümanları kayda zorlarsan hepimiz Müslüman olarak kaydolacağız"** dedi.

Konuşmayı dinlerken şunu düşündüm;

Acaba **Türkiye'de ki İslamcılar, hâkim sınıf, azınlıklara yada gayri Müslimlere yönelik böyle bir ifade kullanabilir mi?**

Mesela **Erdoğan rejimi Hıristiyan ya da Yahudilere haksızlık ettiğinde İslamcılar, dindarlar ayağa kalkıp "Hepimiz Hıristiyan'ız, Hepimiz Yahudi'yiz"** der mi?

Diyebilir mi?

'Farklı düşünen, inananın' hapse atıldığı şu günlerde bu sorum fazla naif kaçabilir fakat **bu soruyu sormak, en azından düşünmek şart.**

SEMİH ARDIÇ

SemihArdic@Tr724.com

Merkez Bankası, TL'yi sahipsiz bıraktı

Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası (TCMB), 'cellâdına âşık olan mahkûm' misali Saray sendromuna tutuldu. Aslına rücû etmekte zorlanıyor. En üst perdeden gelen salvolar ve 'zinhar kafanı kaldırmayasın' talimatları o kadar tesirli olmuş ki Saray ve hükümet nakaratı 'Bağımsızmışsın, dilediğini yapmakta hürsün' şeklinde değiştirdiği halde Başkan Murat Çetinkaya ve ekibi, 24 Ocak toplantısında oralı bile olmadı.

Beklentinin aksine TL'yi ABD Doları ve Euro başta olmak üzere yabancı paralara karşı olurlarına bıraktılar. Politika faizi olarak bilinen ve yüzde 8 olan haftalık repo faizine dokunmadılar. Borçlanma faiz oranını da yüzde 7,25 seviyesinde sabit tuttular. Bankaların arka kapıdan kullandıkları (Geç Likidite Penceresi-GLP) fon için ödedikleri faizi yüzde 10'dan yüzde 11'e çıkardılar. 'Koridor' denen miadı dolmuş kalemin üst bandı 75 baz puan yükseldi (Yüzde 8,5'ten yüzde 9,25 oldu.)

Kafa karışıklığının en mücessem haliyle piyasa-

yı ikna edemediler. Nitekim TCMB'nin kararının ardından Dolar/TL 3,73'lerden 3,82 seviyesinin üzerine yükseldi. Dolar, Türkiye saati ile 20.00 itibarıyla 3,77'den işlem görüyor. Euro ise 4,05 TL seviyesinde. Politika faizi yüzde 10'a yaklaştırılırsaydı belki bugün dolarda 3,60 TL'ye doğru hızlı bir düşüş olacaktı. Euro da 4'ün altına girebilecekti. Olmadı, olmadı...

DOLAR 4 TL'Yİ AŞSA NE OLUR Kİ!

İdare-i maslahattan öte geçmeyen Merkez Bankası kararının bankalara bakan yönü ile hülâsa edeyim...

Beklentinin aksine TL'yi ABD Doları ve Euro başta olmak üzere yabancı paralara karşı olurlarına bıraktılar.

Kararın satır aralarından şu sözleri işitir gibiyim: Sizi çok iyi anlıyorum, amma velâkin faizi artırmıyorum. Her ne kadar 'bağımsız' olduğumu söylese de siyasetçilerin sağı solu belli olmaz. Neyime lazım. Başımı Saray ile derde sokmayın. Sizin elinizdeki TL'yi azaltacağım. Dövizin yükselişini belki böyle durdurabilirim. Muvaffak olursam ne âlâ. Dolar 4 TL'yi aşarsa ona da alışırız. 3 TL'den 3,80'e

geldi de ne oldu? Kurların yükselmemesi için Durmuş Yılmaz ve Erdem Başçı doğru adımlar attı da neye yaradı. Reis-i Cumhuriyet ile diğer hükümet erkânı ikisini de yerden yere vurmamı? İlaveten 'Dolar yükseliyorsa bize ne, Amerikalılar düşünsün!' zekâ seviyesindeki kalemlerinin diline düşmektense TL'yi feda etmenin ne mahzuru olabilir!

TL HER ALEYHTE HABERLE DÜŞECEK

Piyasa politika faizinin ne olacağına dikkat kesilmişti. Onun haricinde yapılacak her işlem tansiyonu düşürmek bir tarafa yükseltiyor. TC-MB'nin oyunu tribünden seyretmesi yüzünden bünye komaya girdi. Çetinkaya, Saray'ın hışmına uğramaktansa topyekûn ekonomiyi ateşe atmayı tercih etti.

Maalesef aynı hatada ısrar ediliyor. Aralık 2016'da tribüne çıkan Merkez, saha kenarına inse de oyuna girmede. Kenardan mağlubiye ti zafere dönüştüreceğini zannediyor. Maç tek kale oynanıyor ve şutlar Merkez'in kalesine çekiliyor.

Para Politikası Kurulu'nun 24 Ocak kararları, TC-MB'nin dövizin niye arttığını hâlâ anlamamakta ısrar ettiğini teyit etti. AB ülkelerindeki kısmî talep artışına atıf yaparken burnunun dibindeki durgunluğu görmezden gelmesinden anlaşılıyor ki önümüzdeki günlerde ciddi risklerle karşılaştığında TL yine mum gibi eriyecek.

Hissiyat ile hakikat her vakit örtüşmez. Herkesin gönlünden daha ucuza borçlanabilmek geçiyor. Amma velâkin doların son 6 ayda yüzde 25 kıymetli hale geldiği bir ekonomide kimse kendini rahat hissetmiyor. 1990'larda olduğu gibi 200-300 lirası olan götürüp dolara çeviriyor. Küçük tasarrufları enflasyon, yani zam sağanağı altında muhafaza etmenin en kestirme yolu bu.

Sokağın dolarize olmasının müsebbibi memleketi açık hapishaneye çeviren Saray ve hükümettir. Onların yanında döviz günde 7 kuruş artsa bile üzerine alınmayan Merkez Bankası'dır.

FITCH TÜRKİYE'NİN NOTUNU İNDİRİRSE...

Kredi derecelendirme kuruluşu Fitch'in 27 Ocak Cuma günü Türkiye'nin kredi notunu açıklayacak. Ümit ederim ki notumuzu 'çöp seviyesine'

indirmez. Standard&Poor's ve Moody's gibi Fitch de Türkiye'yi alt kümeğe düşürürse dolar 4 TL'nin eşiğine gelebilir.

ABD'de Başkan Donald Trump'ın radikal hamlelerinin sebep olacağı muhtemel riskler de TL'ye zarar verecek. Enflasyon çift hanede kalıcı hale gelirse yandı gülüm keten helva! Merkez Bankası'nın Saray sendromundan çıkmadığı her gün döviz cephesinin işine yarıyor. İthal mal satanların zararı katlanacak. Çalışanların alım gücü azalacak. Yatırımlar duracak.

Merkez'in piyasada olup biteni gayet iyi bildiği halde referandum öncesi faiz silahını kullanmaması 'Saray'ın baskısı altında kaldığı ve doğru adımları atmaktan imtina ettiği' şeklinde tevیل ediliyor ki bu yüzden Merkez Bankası Başkanı Murat Çetinkaya ve ekibi inandırıcı bulunmuyor.

Dolardaki asıl hareketler Fitch kararı ve yüksek gelecek Ocak rakamlarıyla çift haneye çıkacak enflasyondan sonra şekillenecek şekillenmesine de, bunları konuşmanın mânâsı var mı?

Belki de Merkez Bankası gibi oluruna bırakmak en iyisi!

Dolardaki asıl hareketler Fitch kararı ve yüksek gelecek Ocak rakamlarıyla çift haneye çıkacak enflasyondan sonra şekillenecek şekillenmesine de, bunları konuşmanın mânâsı var mı?

AVRUPA AŞIRI SAĞININ İLHAM KAYNAĞI:

Pia Kjaersgaard

HASAN CÜCÜK

HasanCucuk@Tr724.com

Avrupa'da aşırı sağın son yıllardaki popüler figürleri Fransız Marine Le Pen ve Hollandalı Geert Wilders. Oysa bugün 'aşırı sağ' denilen fenomenin Avrupa'daki ilk temsilcilerinden birisi, Danimarka Halk Partisi'nin (DF) kurucusu Pia Kjaersgaard'dı. 1995'te kurduğu partinin başkanlığını 2012'de bırakan ve şuan parlamento başkanlığını koltuğunda oturan Pia Kjaersgaard, bugün Avrupa'da oylarını sürekli arttıran aşırı sağ partilerin ilham kaynağı olmuştu.

GAZETELERE YORUM GÖNDEREN 'EV KADINI'

23 Şubat 1947'de doğan Pia Kjaersgaard, ane-babasının küçük yaşta boşanmasıyla tercihini babasından yana kullandı. Ancak daha sonra fikir değiştirip annesiyle yaşamaya başladı. İlköğretim 9. sınıfı bitirdikten sonra bir giyim mağazasında çalışan Kjaersgaard, daha sonra Ticaret Lisesi'ni bitirdi. Çeşitli işlerde boy gösterdikten sonra 20 yaşında evlenerek 'evinin kadını' oldu.

O yıllarda politikayla ilgilenmek yerine, belki de kendi aile hayatı pek olmadığı için, tüm vaktini ailesine ayırmayı tercih etti. 1978 yılında ise içindeki 'siyaset aşkı' kabardı. Önce gazetelere okuyucu mektupları yazdı. Bu yazılar 'akıl hocası' olarak bilinen 'Terakki Partisi' lideri

Mogens Glistrup'un dikkatini çekince, kendini aşırı sağcı partinin üyesi olarak bulması fazla uzun sürmedi.

'YABANCILAR' KONUSUNU MERKEZE TAŞIDI

Partiye üye olduktan sadece 1 yıl sonra 1979'da yapılan genel seçimlerde aday oldu, ancak seçilmeyi başaramadı. 1984'te parti lideri Mogens Glistrup hapis cezası alınca 'yedek milletvekili' olduğu için asıllığa terfi edip 'akıl hocasının' yerini alıp Meclis'e girdi. Lideri hapse girince sadece milletvekili olmadı, partinin başkanlığı görevini de üstlendi.

Glistrup hapisten çıkınca, 1987'de yapılan seçimlerde yeniden seçilen Kjaersgaard'u, genel başkan yardımcılığı ve partinin sözcülüğüne getirdi. Pia Kjaersgaard, 1980'li yılların başından itibaren mesaisinin önemli bir bölümünü komünizmle mücadeleye ayırdı. Komünizm karşıtı uluslararası organizasyonlarda aktif görev aldı.

Pia Kjaersgaard, bugün Avrupa'da oylarını sürekli arttıran aşırı sağ partilerin ilham kaynağı oldu.

1989'dan itibaren Terakki Partisi, politik çizgisinde önemli bir değişiklik yaparak fazla oy getirmeyen 'gelir-gider adaletsizliği' yerine gündemine 'yabancılar' konusunu alacaktı. Parti adeta xenophobia'da (yabancı karşıtlığı) ülkenin 'en güçlü' sesi hâline geldi. Kjaersgaard da, bu sesin 'en güçlü' sahibiydi.

İKTİDAR DEĞİL 'DENETLEYİCİ' GÜÇ

Pia Kjaersgaard, Glistrup ile 1995'te büyük sorunlar yaşayınca, 3 arkadaşıyla beraber Terakki Partisi'nden ayrılmaya karar verdi. 6 Ekim 1995'te Danimarka Halk Partisi'ni (DF) kurarak, genel başkanı oldu. Ülkede kötüye giden her şeyden 'yabancıların' suçlu olduğunu büyük bir ustalıkla işleyip, milliyetçilik duygularına hitap ederek oylarını sürekli arttırdı. 1998'de yapılan seçimlerde Terakki Partisi 3, DF 13 vekil çıkarınca aşırı sağın lider partisi konumuna geldi. Girdiği her seçimde oyunu arttırmayı başaran DF, Kasım 2001'de yapılan seçimlerde iktidarın sol bloktan sağa geçmesinde başrol oynadı.

Kasım 2001'deki seçimlerde parti oyunu yüzde 12'ye taşıyarak Danimarka'nın 3. büyük partisi olmuştu aynı zamanda. Bu da, 'fikirlerinin' toplumda bir karşılığı olduğu anlamına geliyordu. Pia Kjaergaard, Avusturya Özgürlük Partisi Jörg Haider'in düştüğü hatadan ders alarak, hükümetin bir parçası olmak yerine dışarıdan desteklemeyi tercih etti. Kasım 2001'de kurulan Liberal Parti ve Muhafazakâr Parti koalisyonunu dışarıdan destekleyen Pia Kjaersgaard, koalisyonda bulunmayarak sorumluluktan kaçacak ama 'fiilen' hükümetin parçası olacak ve 'pazarlık hakkı'nı hep elinde tutacaktı.

YABANCI KARŞITLIĞI ÜLKEDE RESMÎ POLİTİKA OLDU

DF'nin lider kadrosu 'ustaca' bir retorikle, ülkedeki problemlerin tamamını yabancıların üstüne yıktı ve Avrupa'nın en sert yabancılar yasasının mimarı oldu. Bu yasa, Hollanda ve Fransa gibi ülkelere de örnek oldu. Parti, her bütçe görüşmesi döneminde yabancı karşıtlığını daha da etkin kullanarak, ülkenin kapılarını adeta göçmenlere tamamen kapatmayı başardı. Hükümeti bozma tehdidini hep kullanarak, Meclis'teki bütün görüşmelerde yabancılara verilen hakları geri almayı 'başardı'.

Avrupa'nın diğer sağ partileri, DF'nin sadece yabancılar konusundaki keskinliğini değil, sosyal konulardaki plan ve projelerini de örnek aldı. DF, Danimarka'da popüler bir partiye dö-

nüşebilmek için yaşlıların, işsizlerin haklarını, sağlık ve eğitim konularını gündeme taşıdı ve sol partilerden daha radikal bir tutum geliştirdi. 'Zayıfın hakkını' savunan bir parti görünümüne kavuşan DF, elbette bu sorunların kaynağında da yabancılar olduğunu söyleyecekti.

PARTİ İÇİ MUHALEFET İSTEMEDİ

1995'de kurduğu DF'yi Meclis'te politika belirleyici konuma getiren Pia Kjaersgaard, partiyi de adeta 'demir yumruk' ile yönetti. Kendisiyle birlikte veliahtları Peter Skarup ve Kristian Thulesen Dahl ön plana çıktı. Kjaersgaard'un isteklerine boyun eğmeyenlerin üstü çizildi. Milletvekilleri 'kurşun asker' konumuna gelirken, son sözü hep kendisi söyledi. Bu üç kişilik kadro hep partinin yüzü oldu. Disiplinde asla taviz vermedi ve kendisine yöneltilen 'eğitimsiz' eleştirilerine karşılık hiçbir 'isyana' fırsat tanımadı.

1984'den bu yana Meclis'te bulunan Pia Kjaersgaard, bütün bu hareket tarzıyla Avrupa'daki popülist sağa ilham kaynağı oldu. Eylül 2012'de parti başkanlığını Kristian Thulesen Dahl'a bırakan Kjaersgaard, sade bir vekil olarak Meclis'te yerini aldı. Haziran 2015'te yapılan genel seçimlerde DF, yüzde 21 oy oranıyla sağın en büyük partisi olurken, bu sonuç Pia Kjaersgaard'u Meclis başkanlığına taşıdı. DF, Kjaersgaard çizgisinde yoluna devam ederken, yine koalisyonun bir parçası olmaktansa, dışarıdan verdiği destekle isteklerini yaptırmayı sürdürüyor.

1995'de kurduğu DF'yi Meclis'te politika belirleyici konuma getiren Kjaersgaard, partiyi adeta 'demir yumruk' ile yönetti.

DR. SERDAR EFEÖĞLU

TOPLUMU MİLİTERLEŞTİRMENİN BİR YOLU OLARAK Paramiliter Yapılar

Hürriyet Gazetesi'ne 2015'in Eylül ayında yapılan saldırının arkasında olduğu iddia edilen Osmanlı Ocakları'nın başkanı Kadir Canpolat Nokta'ya verdiği röportajda "**Tayyip Erdoğan'ın askerleri**" olduklarını söyledi. Canpolat 20 Ekim 2016'daki Twitter mesajında ise "**Vatan için, bayrak için, Erdoğan için silahlanın**" çağrısı yaptı. AKP'ye yakın bir başka yapı olarak da SADAT öne çıktı. Özel Harp Dairesi'nde uzun süre görev yaptıktan sonra emekliye sevk edilen Tuğgeneral Adnan Tanrıverdi başkanlığında emekli yirmi üç subay ve astsubay tarafından kurulan SADAT'ın yönetim kurulu üyelerinden Prof. Dr. Nevzat Tarhan, üyelerinin 15 Temmuz darbesine karşı "**tankın paletini takozlayarak, tankın üstüne çıkararak**" aktif rol aldığını söyledi.

Osmanlı Ocakları ve SADAT gibi yapılar "**paramiliter**" olarak nitelendirilebilir. "**Militerleştirme**" kadınlar dâhil olmak üzere bütün toplumu askerî değerlere göre eğitmek ve bu duygu ve düşünceleri vatandaşlara kazandırarak askerliği bir hayat şekli haline getirmek şeklinde tanımlanmakta, "**paramiliter yapı**" ise devletin korumasında faaliyet gösteren yarı askerî kuruluşlar olarak tarif edilmektedir.

'VATANDAŞLAR HER ZAMAN SAVAŞA HAZIR OLMALI'

2. Abdülhamit döneminde Osmanlı ordusunda görev yapan Alman komutan Goltz Paşa 1883'de yazdığı ve "**Millet-i Müsellaha**" adıyla çevrilen kitabında tüm vatandaşların her zaman savaşa hazır olması gerektiğini savundu. Avrupa'daki benzer yakla-

Osmanlı Ocakları'nın başkanı Kadir Canpolat Nokta'ya verdiği röportajda "Tayyip Erdoğan'ın askerleri" olduklarını söyledi

şımlarla birlikte Paşa'nın bu düşüncesi İttihatçı yöneticileri ve Cumhuriyetin kurucu kadrosunu çok ciddi etkiledi. 2. Meşrutiyet döneminde Osmanlı Devleti'nde topyekûn savunma düşüncesi güçlendi ve okullarda okutulmaya başlanan Malumat-ı Medeniye Dersleri'nde "**askerlik**", vatandaşlık görevinin "**en şerefli ve fedakârlıkların en mühimi**" olarak takdim edildi. Abdülhamit devrinin sansürlü kelimelerinden "**vatan**", uğruna şehit olunması gereken bir değere dönüştü. On yaşındaki çocuklara silah kullanımının öğretilmesi ve okullarda silah eğitiminin verilmesi teklif edildi.

İttihat ve Terakki'nin "**Paramiliter**" yapıları kurmasında ise Balkan Harbinde uğranılan ağır hezimet etkili oldu. Gelebilecek tehlikelere karşı vatani korumayı amaçlayan Müdafaa-i Milliye Cemiyeti kurularak "**devamlı savaşa hazır ve müsella olmak**" hedeflendi. 1913'de kurulan Türk Gücü'nün amacı ise Türk gencinin "**dinç, gürbüz, güç-**

lü ve yavuz” olmasıydı. Yaşanan mağlubiyetlerde siyasi nedenler kadar **“cehalet, salgın hastalık, fuhuş, alkol ve tütün”** gibi toplumsal problemlerin de etkili olduğu düşünülmekteydi. Şiarı **“Türk’ün gücü her şeye yeter”** olan cemiyetin hedefleri arasında **“yediden yetmişe cenge gitmek”** ve **“milleti askere hazırlamak”** yer alıyordu.

İngiltere’de 1908 yılında ortaya çıkan izciliğin yayılmasıyla birlikte Osmanlı mekteplerinde “keşşaf” adıyla örgütler kurulmuştu.

du. Cemiyet gençlere uzun yürüyüşler yaptırmakta ve mavzerle atış talimi yapılmaktaydı. Ziya Gökalp de **“Yeni Atilla”** adlı şiirini cemiyetin marşı olarak kaleme aldı.

‘OSMANLI GÜÇ DERNEKLERİ’

İttihat ve Terakki’nin el attığı alanlardan birisi de izcilikti. İngiltere’de 1908 yılında ortaya çıkan izciliğin yayılmasıyla birlikte Osmanlı mekteplerinde **“keşşaf”** adıyla örgütler kurulmuştu. Genelkurmay Başkanlığı görevini üstlenen Enver Paşa’nın himayesinde **“İzcilik Ocağı”** adıyla bir cemiyet kurularak gençlerin çevik ve vatanperver bir şekilde yetiştirilmesi hedeflendi. İzciliğin terminolojisi de **“Türkçülük”** doğrultusunda düzenlendi. En büyük amire **“Başbuğ”** adı verilerek izciler; **“adsız, çeri, tekin, alp ve tarhan”** olarak sınıflandırıldı.

Bu dönemde öne çıkan cemiyetlerden birisi de **“Osmanlı Güç Dernekleri”** idi. Amaç gençleri maddi ve manevi olarak savaşa hazırlamak ve milleti **“millet-i müsellaha haline getirmek”** olarak belirlenmişti. Harbiye Nezareti tarafından bu derneklere tüfek ve cephane bedava verilecek, askeri tesis, bina ve araziler tahsis edilebilecek, talimde yardımcı olmak üzere subay görevlendirilecekti. Dernek askerlik yapmamış gençler, terhis olmuş kişiler, muvazzaf ve emekli askerler-

den oluşmakta, Askerlik Şubesi Reisi tarafından idare ve teftiş edilmekteydi. Harbiye Nezareti’nin doğrudan desteği ile faaliyet gösteren derneklerin, Enver Paşa’nın gönderdiği bir beyanname ile vilayet ve sancaklarda kurulması isteniyordu. Ancak seferberliğin ilanı ile bu faaliyetler kesintiye uğradı.

12-17 YAŞ ARASI İÇİN ‘GÜRBÜZ DERNEĞİ’

Birinci Dünya Savaşı’nın çıkmasıyla gençleri örgütlemek amacıyla yeni bir dernek kurulması fikri Goltz Paşa’dan geldi. Almanya örneği alınarak başına Von Holf’un geçirildiği Osmanlı Genç Dernekleri kuruldu. 12-17 yaş arası çocuk ve gençler için **“Gürbüz Derneği”**, 17 yaş üzeri için de **“Dinç Derneği”** oluşturuldu. Fiilen üye olunması ve talimlere katılma zorunlu tutuldu. Genç Derneklerinde beden terbiyesi önemli bir yer tuttuğu gibi bazıları **“acemi talimgâhı”** gibi çalıştı. Gençler tatbikata alınarak öğrendikleri askerlik bilgilerini atış talimi dâhil olmak üzere arazide uyguladılar. Ormansız bölgeleri ağaçlandırmak için **“hatıra ve kahramanlar ormanları”** oluşturarak sosyal sorumluluk projelerine iştirak edilmesi planlandı.

Gençlerin talim yapabilmesi için **“cami kadar önemli”** görülen meydanlar inşa edilecekti. Derneklerin marşı İsveçli Felix Korling’in bestesinden uyarlanan **“Dağ Başını Duman Almış”** marşıydı. **“İleri! Daima İleri”** parolasını benimseyen derneklerin ülke genelindeki sayısı 1917 yılında 706, 1918’de de 745 oldu. Savaş nedeniyle askerlik yaşı on sekize indirilince Genç Dernek-

lerinin 17 yaş üstü mensupları askere alındı. Daha küçük yaştakiler ise cephe gerisinde tarım faaliyetlerinde ve hastanelerde istihdam edildi.

GENÇLİĞE REJİMİN BEKÇİLİĞİ ROLÜ

Cumhuriyetin ilk yıllarında Genelkurmay Başkanı Fevzi Çakmak'ın gençliğin fiziki eğitimini amaçlayan bir gençlik derneği kurulması için ısrarlı talebine rağmen herhangi bir adım atılmadı. Ancak gençliğe “**rejimin bekçiliği**” rolü biçildi ve “**yurtsever, itaatkâr ve disiplinli**” bir gençlik yetiştirmek için okullarda “**Askere Hazırlık Ders-**

20. yüzyıl başında paramiliter yapıların gelişimi Almanya örneğinde görüldüğü gibi çok büyük facialara neden oldu.

leri” okutulmaya başlandı. Gençlerin militarleşmesini amaçlayan bu dersler Milli Güvenlik Bilgisi adıyla son yıllara kadar devam etti.

Birinci Dünya Savaşı sonrasında Türkiye'nin aksine tek parti yönetimlerinin hâkim olduğu devletlerde paramiliter yapıların çok etkili olduğu görülmektedir. Almanya'da en büyük paramiliter yapı 1925'de Hitler'in özel koruması olarak Nasyonal Parti bünyesinde

de oluşturulan “**SS birlikleri**” idi. Bu birlikler başlangıçta silahlı parti militanlarından oluşmuşken 1934'de bağımsız bir yapı haline geldi ve daha sonra ikiye ayrıldı. Bunların ilki olan “**Waffen-SS (Silahlı SS)**” subaylarca yönetilen bir askerî bir yapıya dönüştü. Diğer bölüm bir çeşit polis görevi yapan “**Allgemeine-SS**” idi ve soykırım suçu işledikleri iddia edilen bölümdü. Rusya'da ise ihtilâlden sonra “**Komso-mol**” adlı bir gençlik teşkilatı kurularak çocuklar ve gençler bu yapının içinde yer aldı. İtalya'da “**Öncü Öğrenciler**” örgütünden sonra 1922'de “**Batilla**” adıyla Faşist Parti'ye bağlı bir paramiliter yapı kuruldu. Sekiz yaşından itibaren çocukların üye yapıldığı, kız ve erkeklerin ayrı olduğu bu yapı daha sonra devletin bir kurumu haline getirildi.

BÜYÜK FACIALARIN HABERCİSİ

20. yüzyıl başında paramiliter yapıların gelişimi Almanya örneğinde görüldüğü gibi çok büyük facialara neden oldu. Bu yapılar Osmanlı Devleti'nde toplumun militarleştirilmesi amacına hizmet ederken Almanya'da iktidarın illegal faaliyetlerini destekleyen bir yapı olarak soykırımda aktif rol oynadı. Bu örnekten hareketle siyasi iktidara yakın paramiliter yapıların illegal hedeflere yönlendirilmesi her zaman çok güçlü bir ihtimaldir. Nitekim son dönemde Türkiye'de bazı paramiliter dernek başkanlarının halkın silahlanmasına yönelik söylemleri bu endişeyi doğrulamaktadır. AKP iktidarının da paramiliter örgütleri desteklemek yerine bu yapılara engel olması daha doğru bir davranış olacaktır. Fakat şu ana kadar yaşananlara bakılırsa bunun sadece bir temenniden ileri gitmeyeceği anlaşılmaktadır.

Kaynaklar:

E. Akcan, *İttihat ve Terakki Fırkası'nın Paramiliter Gençlik Kuruluşları*, SÜSBE doktora tezi (2013); M.E. Ünal, “*Erken Cumhuriyet Döneminde Gençlerin Militarizasyonu*”, *MÜSB Dergisi*, S. 1 (2015); A. Demirci, “*Tek Parti Döneminde Siyaset-Gençlik İlişkilerine Bir Örnek: Gençlik Teşkilatı Tasarıları*”, *AÜSBF Dergisi*, C. 58, S. 2 (2003).

KEMAL AY

KemalAy@Tr724.com

Referandumdan neden **'Evet'** çıkacak ve muhalefet **'Hayır'** için ne yapabilir?

Eğer bu şekilde giderse, Nisan ayındaki başkanlık referandumundan 'evet' çıkacak. Böylece Recep Tayyip Erdoğan'ın hayali gerçekleşecek ve bir dönem Nazi Almanyası'nın da sloganı olan 'Tek Millet, Tek Devlet, Tek Lider' (Ein Volk, Ein Reich, Ein Führer) anlayışı resmi olarak Anayasa'ya girecek.

'Bu şekilde giderse' ne demek, önce ona bakalım isterseniz.

ERDOĞAN'IN SİYASET TARZI

Erdoğan'ın siyaset tarzını üç aşağı beş yukarı hepimiz biliyoruz. Kendi gündemini halkın gündemi yapmakta mahir. Çok basit bir oyun planı aslında bu: Önce tartışılacak bir konu ortaya atıyor, ardından sokağın (tabanının ve muhalefetin) buna nasıl tepki verdiği bakıyor, nihayet bu tepkiye göre bir hamle gerçekleştiriyor. Gerekirse bazı konuları haftalarca,

aylarca işliyor. Tabanını ikna etmek için gayret gösteriyor.

Tabi bunları tek başına yapmıyor. Medyadaki paralı askerleri, Erdoğan'ın gündemini, sık yaptığı konuşmalarındaki 'şifreleri' ve bunların neden çok doğru şeyler olduğunu halka anlatmakla görevli. Anketçiler, daha ince işçilikle ilçe ilçe nabız tutuyor. Vatandaşın tepkisi de basit: "Bu kadar adam aynı şeyi söylüyorsa, demek ki rüzgâr bu yönde esiyor."

BAZEN TESADÜFLER DE KARIŞIYOR

Krizlerin baş gösterdiği Gezi Parkı protestolarından bu yana, Erdoğan hep bu şekilde oynadı ve hep kazandı. 'Halkı ikna etme süreci' konusunda kendisini hep geliştirdi. 7 Haziran 2015'teki seçimlere 'Başkanlık' propagandasını bizzat yaparak girdi ve AKP'nin tek başına iktidarı kaybetmesine sebep oldu ama hiç istifini bozmadı. 1 Kasım'a girerken konumuz

'terör'dü. 'Güçlü iktidar' lazım oldu bir anda ve gerçekten de sandıktan 'güçlü iktidar' çıktı. Tesadüf işte.

Ancak 1 Kasım, Erdoğan'ın 'Başkanlık' fikrini ertelemesine de sebep oldu. Bu uğurda, gönülsüz duran Ahmet Davutoğlu'nu harcaması gerekti ama nihayet Binali Yıldırım'la 'Başkanlık' medyada yeniden dillendirilmeye başladı. 15 Temmuz uğursuz darbe girişimi için en doğru yorumu Başbakan Binali Yıldırım yapmıştı. "Başkanlığın kapısı 15 Temmuz'da açıldı" dedi. Bu da tesadüf işte.

MUHALEFET SORUNSALI

Peki, bütün bunlar olurken muhalefet ne yaptı?

Öncelikle muhalefetin temel bir problemi olduğunu kabul etmek gerekiyor. Ana muhalefet partisi CHP, Türkiye'de belirli bölgelere sıkışmış durumda. Büyükşehirlerden ve orta ölçekli şehirlerde, o da sadece şehir içlerinden ciddi oy alabiliyor. Doğu ve Güneydoğu'da, İç Anadolu'nun genelinde esamesi okunmuyor. MHP, bir İç Anadolu partisi, Doğu'da ve sahil bölgelerinde kısmen temsil ediliyor. Güneydoğu'da hiç yok. HDP, ise Türkiyelileşme misyonunu deklare etmesine rağmen hâlen mesajını Türkiye geneline yayabilmiş değil.

Bugün Türkiye'nin tamamına hitap edebilen, mesaj verebilen, bu mesajların karşılığında toplumun tepkisini ölçebilen ve bunun üzerine politika üretebilen tek siyasal parti, AKP. Bu, hem AKP'nin seçimleri kazanmada en büyük avantajı, hem de parti-devlet bütünleşmesinin en büyük teminatı. 81 ilin tamamında aktif, devlet kurumlarıyla 'sıkı-fıkı' bir il teşkilatı bulunan başka bir parti yok Türkiye'de. Haliyle sistem kendiliğinden 'Tek Parti, Tek Devlet' durumuna zorluyor toplumu. Alternatifsizlik, toplumsal krizlerde tek bir seçeneğe mahkûm ediyor.

SİVİL TOPLUM HAREKETİ GİBİ ÇALIŞMALI

Böyle bir sistemde muhalefetin klasik bir siyasal parti gibi değil, pro-aktif bir sivil toplum hareketi gibi çalışması gerekir. Ancak CHP ve MHP, hantal yapıları ve parti içi dengeleri sebebiyle "AKP'den bunalan, kaçan bize gelsin" şiarıyla siyaset yapıyor uzun zamandır. "AKP

kötü" demekten öteye geçmiyor. AKP'lilere "Yargılanacaksınız!" demekten başka lafı yok. "Daha iyi bir Türkiye" projeksiyonu zayıf.

Sivil kamusal alanlarda en aktif parti olan HDP'nin de önünü, 7 Haziran'dan sonra hem AKP'nin hem de PKK yöneticilerinin PKK'nın bir terör örgütü olduğunu hatırlamaları kesti.

TELEVİZYONLAR İKTİDARA BAĞLI

Kamuoyu araştırmalarına göre Türkiye'de 'etkin siyaset'in şifresi, televizyonlarda 'görünür' olmak. Türk halkı, hâlen gündemi büyük oranda TV'den takip ediyor ve orada duyduklarıyla sandığa gidiyor. Son 3 senedir ana akım TV haberciliği, Erdoğan'ın isteklerine göre şekilleniyor. En ücra köylerde bile seyredilebilen ve 80 milyonun vergileriyle işletilen TRT, A'dan Z'ye AKP ve Erdoğan propagandası yapıyor. Haliyle muhalefet alternatif medyaya sığınmış durumda ki bunun içerisinde TV yok. Sosyal medya ve internet yayıncılığı dışında muhalif görüşlere hayat hakkı tanınmıyor. TV'ye çıkmasına müsaade edilen isimler, hamasi söylemlerle AKP'nin ekmeğine yağ sürmekten öteye geçmiyor.

Şimdiki referandumda da aynı şeyler geçerli. Erdoğan, Devlet Bahçeli'nin desteğiyle yüzde 50'yi aşmayı deneyecek ve bunun için yine elindeki bütün imkânları alabildiğine pervasız bir biçimde kullanacak. Dahası, anketlerde 'ışık' görmeden pragmatist Erdoğan'ın böyle bir yola girmeyeceği aşikâr.

'HAYIR' NASIL ÇIKACAK?

Referandumda 'Hayır' çıkma olasılığı yok mu yani? Aslında var.

Muhalefetin her şeyden önce, problemlerin sebebini doğru teşhis eden sağlıklı bir mesaja ihtiyacı var. Bu ülkenin temel probleminin Erdoğan olduğu (başka türlü problemleri de var ama bu referandumun konusu Erdoğan) ve eğer 'başkanlık' yetkisi de verilirse, Türkiye'nin değil meselelerinden sıyrılmak çok daha kötü günlere doğru koşar adım gideceği anlatılmalı. Ancak bunu, köy köy, mahalle mahalle, sokak sokak gezerek, insanları birazcık rahatsız ederek, vatandaşın günlük hayatının gündemine sokmalı.

Sosyal medyaya güvenmemeli. Zira sosyal medyada zaten 'Hayır'cılar çoğunlukta. Bugüne kadar ulaşamadığı yerlere gitmeli. Parti teşkilatlarını aşmalı. Gençleri sokakta mobilize etmeli. Bunun çok önemli bir 'fırsat' olduğunun altı çizilmeli.

SESSİZ AMA DERİNDEN

Erdoğan, kendi tabanıyla muhalefet tabanını karşı karşıya getirmek ve aradaki gerilimi tırmandırmak için çok uğraştı, hâlâ da uğraşiyor. Birbirinden nefret eden iki kampın oluşması, yüzde 50'ye yakın oy oranını korumak için en 'makul' çözüm. Bu sebeple medyada çok bağırmanın, hamasetle konuşmanın, 'karşı tarafa' taş atıp durmanın değiştirebileceği bir durum yok. Muhalefet 'hayır' kampanyasını OHAL'de yürüttüğünü unutmadan, sessiz ama herkese ulaşan bir metot benimsemeli.

İKTİDARIN DİLİNİ TERK EDİN

1 Kasım seçimlerinin kaybedildiği gün, Ankara Garı'ndaki terör saldırısından sonra muhalefet partilerinin mitinglerini iptal ettikleri gündü. Evet, belki tehlike vardı. Ancak mitingleri iptal ederek Erdoğan'ın tasarladığı 'kaos' söylemini güçlendirmekten öteye geçemediler. Bu referandumda da muhtemelen aynı şeyler yaşanacak. Durmadan 15 Temmuz vurgusu yapılacak. Muhalefet 15 Temmuz'la ilgili görüşünü netleştirmeli. Açık konuşayım: Hâlâ 'Cemaat yaptı' diyorsanız, hiç durmayın Erdoğan'ın arkasında yerinizi alın. Çünkü onun tek yaptığı ülkeyi 'Cemaat tehlikesinden' kurtarmak. Beraber çalışın. Ama eğer "15 Temmuz ve sonrası, hatta Gezi'den bu yana yapılan her şey, Erdoğan'ın emellerine ulaşmak için uygulanan bir tezgâh" diyecekseniz, net olun.

ÇATLAĞI DOĞRU ANLAYIN

AKP içinde bir 'çatlak' var. Bu türlü çatlaklar hep vardı ama bugüne kadar 'beka meselesi' adı altında kapatıldı. Bu kez daha derin. AKP'nin 'görüntüde demokrat' yandaşları ufaktan demir almaya başladı. İslamcı çevrelerde gelecek endişesi belirdi. Muhalefet, bu çatlağı ürküterek değil kucaklayarak, 'Erdoğan yorgunluğunu' doğru kanalize ederek, yarının Türkiye'sinde AKP'lilerin de 'daha huzurlu' yaşayacağını vaat ederek kazanabilir (Bu sade-

ce vaatte kalmamalı ayrıca, eğer yeni bir Türkiye kurulacaksa, herkesin eşit, huzurlu ve adil biçimde yaşaması sağlanmalı). Aksi takdirde, "Tamam Reis'ten bunaldık ama bunlar bize yaşayacak alan bırakmaz" duygusu yine hâkim olur.

AKP'NİN GÜCÜNÜ DOĞRU OKUYUN

Muhalefet her şeyden evvel neyle mücadele ettiğini, nasıl bir organizasyonla karşı karşıya olduğunun farkına varmalı.

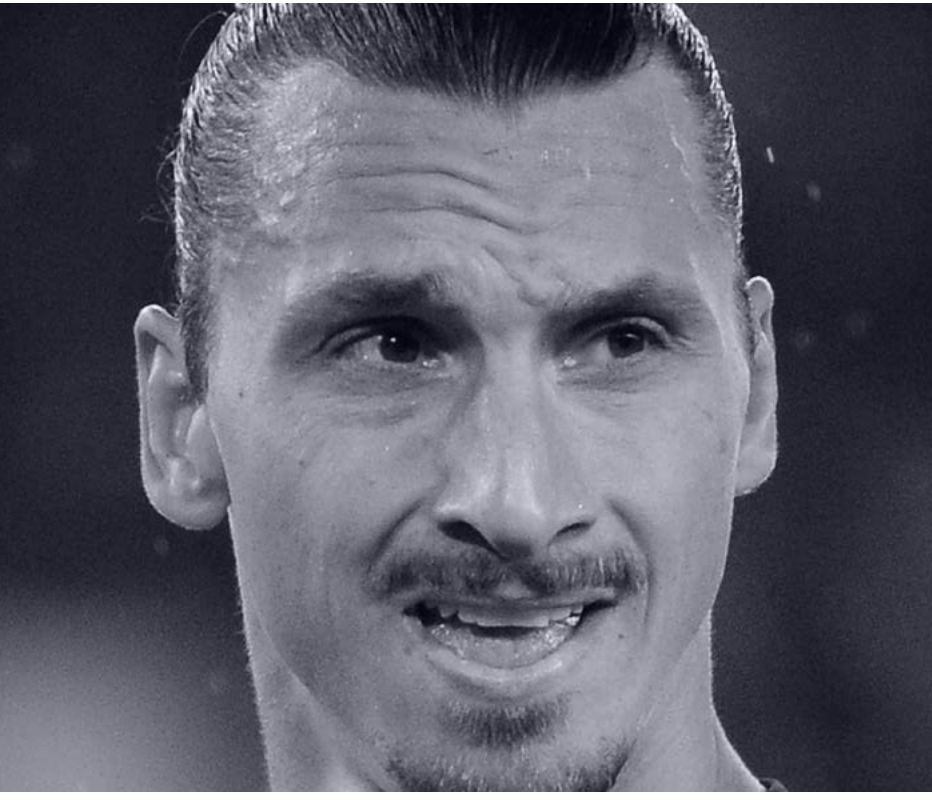
Erdoğan, Gezi'den bu yana taraftarlarına 'ya hep ya hiç' taktiği uyguluyor. "Yedirmeyiz!" duygusunu uyarıyor sürekli. 'Yedirdikleri' zaman neler olabileceğine dair korku pompalıyor. Bunu, parti teşkilatlarına ek olarak cemaatler, tarikatlar eliyle sohbet halkalarında, cami cemaati vasıtasıyla en küçük köyde bile söze dökmenin yolunu buluyor. 15 Temmuz'dan sonra haftalarca meydanlarda toplanan AKP'lilerin nasıl organize edildiklerini bir düşünün...

'Düzenli ordu' savaşı bitti. Artık 'gerilla taktikleri' işe yarayabilir ancak. Sandığa kadar, sabah akşam hiç durmadan planlar projeler üretip bu enerjiyi sokağa aktarıp insanların gündemine 'Hayır'ı sokamayacaksanız, hiç boşa uğraşmayın. Nisan'a kadar, dur demeden çalışma azminiz yoksa, bu ülkenin bu hâlde olmasından memnunsanız, size dokunan bir tehlike görünmüyorsa, boşverin. Zira muhataplarınız her seferinde 'Ya hep ya hiç' mottosuyla biliniyor.

Oy sayımını garantiye almanın yolunu bulun

Son olarak sandıklara sahip çıkmanın şimdiden yolunu bulun. AKP müşahitlerini mi kafalarsınız, gençleri mobilize mi edersiniz, bilmiyorum. Ama sandıklara sahip çıkmazsanız, Anadolu Ajansı referandumu yüzde 80'den başlatmaya hazır.

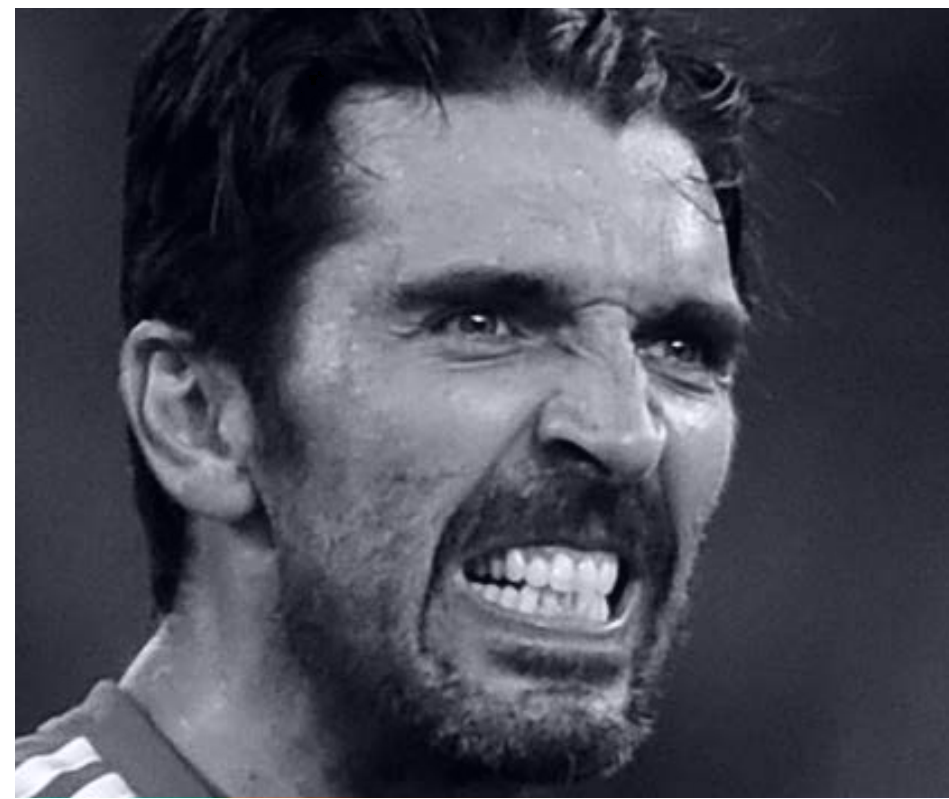
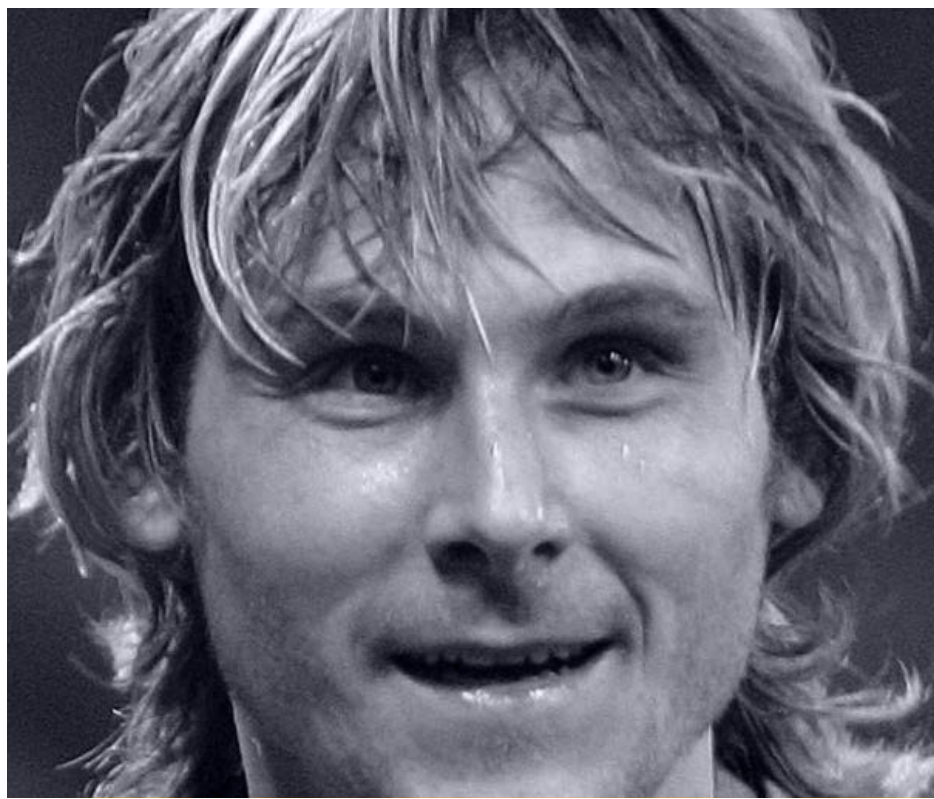
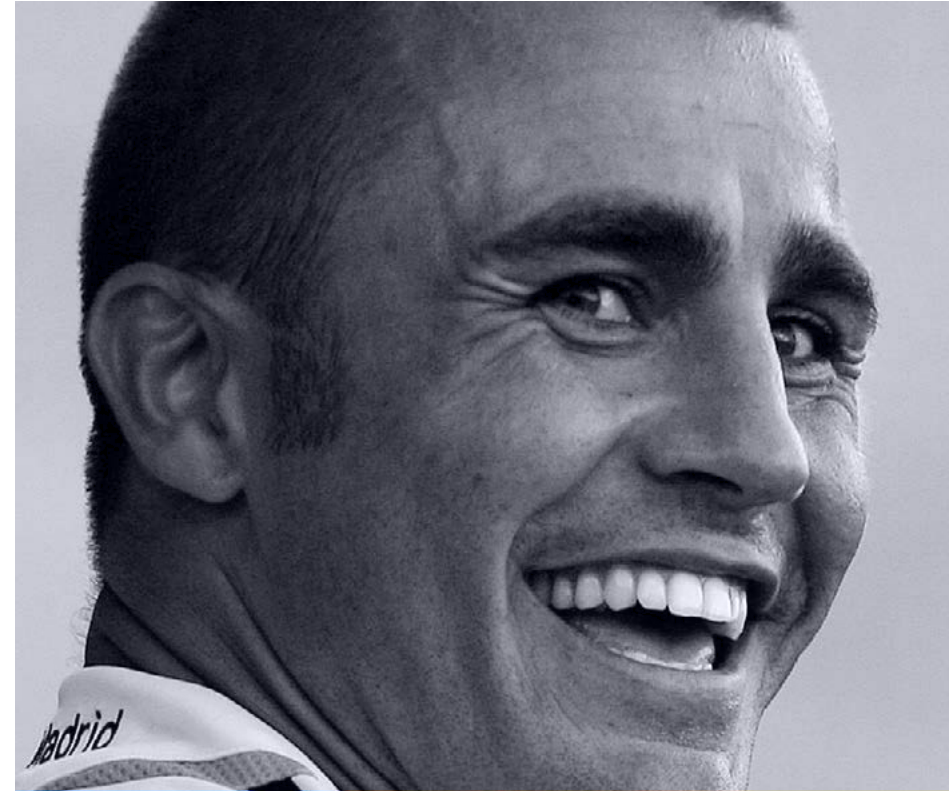
"Erdoğan'ı yedirmeyiz!" diyenlere karşı, "Sivil toplumu yedirmeyiz!" kararlılığında birleşmedikçe, tünelin ucunda ışık görünmeyecek. Ama samimi olmak gerekiyor. Sadece kendi mahallelerimize değil, herkese karşı âdil, eşitlikçi ve açık olmak gerekiyor...

**Bir
Şampiyonlar
Ligi kupam
bile yok!**

EFE YİĞİT

EfeYigit@Tr724.com

Gianluigi Buffon, Lillian Thuram, Fabio Cannavaro, Pavel Nedved, Lothar Matthaus, Patrick Vieira, Roberto Baggio, Zlatan Ibrahimović, Ronaldo Luis Nazario... Futbol dünyasının adını ezberlediği dünya yıldızları onlar. Bu isimlerin aynı cümle içinde bir araya gelmesinin önemli bir nedeni var. Koleksiyonlarında hemen hemen her kupa bulunan bu yıldızların ortak özelliği, Şampiyonlar Ligi kupasına hasret olmaları.

DÜNYA KUPASI KALDIRDILAR AMA...

Gianluigi Buffon, Juventus'un yaşayan efsanesi. 2002-03 sezonunda Milan'la, 2014-15 sezonunda ise Barcelona ile oynadıkları Şampiyonlar Ligi finalinde hep kaybeden taraftaydı. Juventus'la 7 Serie A şampiyonluğuna imza atan Buffon, 2006'da Dünya Kupası sevinci yaşadı. Juventus, Şampiyonlar Ligi'nde bu sezon gruptan lider çıkarak adını ikinci tura yazdırdı ve FC Porto'nun rakibi oldu. Artık kariyerinin sonuna gelen Buffon'un hayali iki kez finalde

kaybettiği Şampiyonlar Ligi kupasını uzanabilmek.

Fabio Cannavaro, 2006'da Dünya Kupası'nı kaldırıp, dünyada yılın futbolcusu seçildi. Gelmiş geçmiş en iyi defans oyuncularından biri olarak Juventus, İnter ve Real Madrid gibi devlerde top koşturdu. Ama Şampiyonlar Ligi'nde bırakın kupa kaldırmayı final bile görmedi.

MATTHAUS'UN ELİNDEN SON ANDA KAÇTI

Alman futbolunun en önemli yıldızlarından biri olan Lothar Matthaus, iki kez final oynadı ama birinde FC Porto'ya diğerinde Manchester United'a takıldı. Hele 1999'da kaybedilen M. United finali tam bir hayal kırıklığı olmuştu. Maçın son dakikasına Bayern Münih 1-0 önde girerken, uzatma dakikalarında Sheringham ve Sol-skjaer'in golleriyle kupa Bayern Münih kaptanı Matthaus'un elerinden kayıp gitmişti.

Patrick Vieira, 9 yıl top koşturduğu Arsenal'e veda edip Ju-

**Koleksiyonlarında
hemen hemen her
kupa bulunan
bu yıldızların
ortak özelliği,
Şampiyonlar Ligi
kupasına hasret
olmaları.**

ventus'a giderken gerekçesini "Artık Şampiyonlar Ligi kupası kazanmak istiyorum" diye açıklamıştı. Bu emeline ne Juventus'ta ne de daha sonra oynadığı İnter'de ulaşabildi. 1998'de Dünya Kupası ve Euro 2000'de Avrupa şampiyonluğu yaşadı ama Şampiyonlar Ligi kupasını bir türlü kaldırmak nasip olmadı.

16 YILDA 13 ŞAMPİYONLUK YAŞADI AMA

Zlatan İbrahimoviç için Ajax, Barcelona, Milan, İnter, Juventus gibi Şampiyonlar Ligi abonesi kulüplerde top koşturup da kupayı kaldırmamak bir talihsizlik olsa gerek. Son 16 yılda 13 şampiyonluk yaşayan İbrahimoviç, Avrupa'nın devlerinde top koştursa da Şampiyonlar Ligi kupasına uzanamadı. Artık kariyerinin son yıllarını yaşayan Zlatan İbrahimoviç'in formasını giydiği Manchester United bu yıl Şampiyonlar Ligi'nde mücadele etmediği gibi, ligde de şampiyonluk yarışında yer almıyor.

Ronaldo Luis Nazario, tam 3 kez "Dünyada Yılın Futbolcusu" seçildi ama Real Madrid, İnter, Milan ve Barcelona gibi devlerde top koştururken Şampiyonlar Ligi finali bile oynayamadı. Avrupa'da tesellisi İnter'le UEFA Kupası, Barcelona ile Avrupa Kupa Galipleri şampiyonluğu oldu. 2002'de kazandığı Dünya Kupası ise uluslararası kupa anlamında kariyerinin tek zirvesi olarak kaldı.

ONLAR DA JUVENTUS'LA KUPAYA HASRET KALDI

Monaco, Parma, Juventus ve Barcelona forma-

larını giyen Lillian Thuram, defansın vazgeçilmez isimlerinden biriydi. Fransa milli takımıyla 1998 Dünya Kupası ve Euro 2000'de Avrupa Şampiyonluğu yaşayan kadroda yer alan Thuram, Parma ile UEFA Kupası'nı kazandı. Juventus ve Barcelona gibi devlerde oynamasına rağmen Şampiyonlar Ligi finalini bile göremeden kariyerini noktaladı.

Pavel Nedved, Çek futbolunun yetiştirdiği bir numaralı yıldızdı. Parma ve Juventus'la Serie A şampiyonluğu yaşayan Nedved, çok arzuladığı Şampiyonlar Ligi kupasına 2002-03 sezonunda yaklaştı. Finalde Juventus, Milan'a boyun eğince Nedved'in kupa hayali suyu düştü. Juventus'la Avrupa'da kupa kaldıramayan Nedved'in bu alandaki tek başarısı Parma ile kazandığı 1999'da Avrupa Kupa Galipleri Kupası oldu.

ROBERTO BAGGIO'NUN KUPA TALİHSİZLİĞİ

İtalyan futbolunun 'altın çocuğu' isimlerinden biri olan Roberto Baggio, Fiorentina, Juventus, Milan ve İnter gibi Serie A'nın dev takımlarında top koşturdu. Baggio, kariyeri boyunca sadece 2 kez lig şampiyonluğu yaşadı. Biri Juventus diğeri Milan'da. 1993'te FIFA dünyada yılın futbolcusu seçilen Baggio, Şampiyonlar Ligi finali görmeden yeşil sahalara veda eden oyunculardan biri oldu. Baggio, Juventus'la 1993'te UEFA Kupası'nı kaldırdı. 1994 Dünya Kupası'nın finalinde ise Brezilya karşısında penaltılarda kaybederlerken, penaltıyı kaçıran ve böylece kupayı ellerinden düşüren isim Baggio oluyordu.

Ronaldo Luis Nazario, tam 3 kez "Dünyada Yılın Futbolcusu" seçildi ama Real Madrid, İnter, Milan ve Barcelona gibi devlerde top koştururken Şampiyonlar Ligi finali bile oynayamadı.

Diyabet korkusuyla aç kalmayın!

Diyabet ve beslenme yöntemleri konusunda çok fazla efsane dolaşmakta. Uzmanlar kulaktan dolma bu söylentilere fazla itibar edilmemesi gerektiğini söylüyor. En çok dolaşımda olan efsane, şeker yemenin diyabete yol açacağı. Bu bilgi kesinlikle doğru değil. Diyabet, şeker yiyince değil, bir şeylerin vücudunuzun yiyecekleri enerjiye çevirme yeteneğini bozduğu zaman ortaya çıkar.

Karbonhidrat diyabet için zararlıdır! Halbuki, karbonhidratlar sağlıklı bir diyabet diyetinin temelini oluşturur. Bunlar kan şekeri seviyesi üzerinde en büyük etkiye sahiptir. Besin değeri yüksek olan tam tahıllı ekmekler, bol lifli meyve ve sebzeleri seçmelisiniz. Diyetisyeninizle konuşup sizin için en sağlıklı olanlarını kolayca belirleyebilirsiniz.

Fazla proteinin zararı olmaz! Aksine, fazla protein diyabet hastaları için sorun oluşturur. Et gibi protein açısından zengin olan yiyecekler doymuş yağlarla doludur. Bu yağların fazlası kalp hastalığı riskini de artırır.

En sevdiğiniz yemekleri bırakmak zorundasınız! Hayır... Böyle bir zorunluluğunuz yok. Hazırlama yöntemlerini değiştirir ve porsiyon ayarlaması yaparsanız sevdiğiniz yemeklerden mahrum kalmazsınız.

Tatlıları bırakmak zorundasınız! Yanlış. Porsiyonları azaltın, iki top yerine bir top dondurma yiyin, tatlınızı arkadaşlarınızla paylaşın.

Hatta ara sıra ödül olarak tatlı yiyin. Tam tahıllar, taze meyveler ve bitkisel yağ kullanarak tatlı hazırlayıp onları besleyici yapın. Dondurma, pasta veya kek yerine, meyve, yulafli ve kuru üzümlü kurabiyeler ile yoğurt yiyin.

Özel diyabet yemekleri yemeniz gerekir! Doğrusu, diyabet hastası için sağlıklı olan yemeklerin, aile fertlerinin tümü için de iyi bir seçenek olduğudur. Bu nedenle çoğunlukla diyabet hastası için özel yemekler hazırlamaya ihtiyacınız yoktur. Diyabet hastalarının yemesi gerekenlerle ailenizin beslenmesini karşılaştırın ve yiyeceklerin kalorisini, karbonhidrat, yağ ve protein miktarını diyetisyene danışıp öğrenin, yemeklerinizi bu şekilde hazırlayın.

Diyet ürün alın! Kanmayın... Etiketinde diyet, light yazan yiyeceklerin şeker hastaları için daha iyi seçenek olduğu doğru değildir. Bu yiyecekler daha pahalıdır ve marketlerde satılan ya da sizin hazırladığınız normal gıdalardan daha sağlıklı değildir. Yiyeceğin üzerindeki iyice okuyun ve kalori miktarına dikkat edin.

KÜNYE

Genel Yayın Yönetmeni
Selim GÜNDÜZ | SelimGunduz@Tr724.com

Haber Direktörü
Sefer CAN | SeferCan@Tr724.com

Yayın Koordinatörü
Ali Mirza YAZAR | AliMirza@Tr724.com

Yazışleri Müdürü
Erman YALAZ (Web) | ErmanYalaz@Tr724.com
Kemal AY (e-gazete) | KemalAy@Tr724.com

Tasarım
Alper UYANIK | AlperUyanik@Tr724.com
Zülfikar ALİ | ZulfikarAli@Tr724.com

Sosyal Medya Editörü
Ömer Özdemir | OmerOzdemir@Tr724.com

İmtiyaz Sahibi Temsilcisi ve Hukuk Danışmanı
Mehmet YILDIZ | MehmetYildiz@Tr724.com

Reklam | info@Tr724.com
E-gazete | Egazete@Tr724.com